

1 september 2018

Visitatorn har ordet

Inledning

Eftersmaken efter sommarens Generalkapitel är god och har gjort sig påmind under de gånga veckorna på Bjärka-Säby. Vi var med om viktiga dagar och vad jag kunnat uppfatta tycks det som att det delvis förändrade upplägget var ett steg i rätt riktning. Årsmötet med dess formalia och nödvändiga beslutsfattanden hade sin givna plats och utrymme i biblioteket medan samtalen kring Kommunitetens olika uttryck och spiritualitet fördes i kapellet.

Bibelstudierna och gudstjänsterna gav ”bröd” för vår fortsatta vandring. Det genomgående temat bars av orden ur Jeremia bok: *Jag skall ge er en framtid och ett hopp.* Vem av oss behöver inte möta ord av hopp i en orolig tid? Och inte bara ord, utan ord som manar oss till goda gärningar som Maria König så förtjänstfullt lyfte fram i sitt studium utifrån Jakobsbrevet med dess nyckelvers 1:22 ”Bli ordets görare, inte bara dess hörare, annars tar ni miste.” Peter Halldorf hjälpte oss att genom profeternas klarsyn se på skeenden i vår tid med skärpa och riktning.

Det är svårt, för att inte säga omöjligt, att närma sig Jesu höga ideal i talet om Guds rike på egen hand. Men tillsammans blir allt annorlunda. Med systrars och bröders hjälp kan vi både falla och resa oss på vägen mot ett fördjupat lärjungaskap. Under några gemensamma sensommardagar fick vi ana något av det som Kommunitetens *Regel* ger uttryck för i beskrivningen av kloster och kommuniteters roll i kyrkans historia. ”Miljöer har skapats och vägar banats som fått avgörande betydelse för trons fördjupning och det kristna livets formering.” (Regeln s. 2).

Årsmötets innehåll kommer vi kunna ta del av i protokollet. Bibelstudierna är inspelade och vi räknar med att tillgängliggöra dem framöver.

Kapitelsamlingarna är dock inte protokollförda, de är av en annan natur. Ett specifikt inslag som också var nytt för i år är särskilt angeläget att få dela även

till dem som inte hade möjlighet att närvara vid årets Generalkapitel. Under vinjetten *Visitorerna har ordet* hade vi bett Lennart Thörn och biskop Esbjörn Hagberg ge en hälsning till Kommuniteten utifrån sina perspektiv som visitatorer. Därför låter vi det här månadsbrevet utgöras av den hälsning som Lennart Thörn gav till kommuniteten under lördagens andra kapitelsamling.

Rapport från en visitator

När jag fick förtroendet att vara frikyrklig visitator för den Ekumeniska kommuniteten, Bjärka-Säby, kände jag mig hedrad. Så känner jag alltså. Med min bakgrund som lärare i Nya testamentet först på Örebro Missionsskola (numera Örebro teologiska högskola) i 18 år och sedan på universitetet i Göteborg samt pastor och föreståndare i Saronförsamlingen i Göteborg i tio år kändes det både spännande och som en utmaning att lära känna kommunitetens liv inifrån och följa dess utveckling.

En visitator är inte främst en besökare eller inspektör, även om visitorerna följer Kommunitetens liv utan att vara medlem. En visitator är en support(er), men nödvändigtvis inte av det skrikiga slaget som en fotbollssupporter. En visitator är ett granskande stöd till Kommunitetens ledning, en outsider som får ta del av mycket information. För min personliga del har det inneburit många engagerande samtal med olika personer i Kommunitetens ledning, med preses, föreningens ordförande, med Pingstkyrkan i Linköpings pastor och andra. Jag har försökt vara närvarande på möten och sammanträden så långt det varit möjligt. Jag har försökt lyssna och förstå och få inblick i den speciella spiritualitet som kännetecknar Kommuniteten. I mindre grad har jag givit bidrag i form av råd, föredrag och predikningar.

Visitorerna har ingen avgörande betydelse för kommunitetens liv och utveckling. Det har däremot preses tillsammans med rådet, styrelsen och dess ordförande. I praktiken bidrar många, särskilt vissa väldigt mycket till det dagliga livet och verksamheten. Utan Kommunitetens engagerade och uppoffrande ledning hade det aldrig utvecklats en så väl fungerande kommunitet. Som visitator är jag fascinerad av vad som åstadkommit i kommunitetens regi och ledning: nya tidebönsböcker, publikationer av olika slag, ett stort antal retreatar med olika inriktning och för olika målgrupper, höst- och vintermöten, ekumeniska samtal och träffar, andlig vägledning för enskilda människor och lokala och regionala samlingar både i Sverige, Danmark och Norge. Jag har lärt mig att se hur många, många människor fått

andlig vägledning och hjälp både med sitt inre liv och sitt tänkande. Man måste vara blind och döv för att inte se vilken roll Kommuniteten spelat i kristenheten.

Två frågor har särskilt intresserat mig. Den ena gäller förhållandet mellan Kommuniteten och pingstförsamlingen i Linköping. Av naturliga skäl är det inget jag vill orda om här. Den andra gäller den stora förändringsprocess, som kommuniteten med nödvändighet måste genomgå till följd av presesbyte. Rent ut sagt var jag nyfiken på, för att inte säga spänd på, att se hur det skulle gå med växlingen från Peter Halldorf till Jonas Eveborn. Jag har lärt mig från lite trädgårdslandsodling att omplantering är känsligt. Det lyckas inte alltid med att flytta på rosor eller ersätta gamla med nya. Man måste komma ihåg att Jonas skulle ersätta och ta över från en utomordentligt stark och framgångsrik andlig ledare, teolog, förkunnare, författare, andlig vägledare och entreprenör. Det kräver mycket av båda, särskilt när den ”gamle” stannar kvar.

Nu kan jag betyga att växlingen har gått bra och det går bra. Jag har haft stor respekt för Peter. Och min respekt för Jonas växer. Han är en ledare, visserligen alltför ung men med växande andlig kraft, vishet och ledarskap. Kommuniteten har all anledning att vara glad för honom och ta emot honom. Hur det går för Jonas som preses för Kommuniteten avgör till slut inte Jonas själv utan lika mycket Kommunitetens medlemmar i form av stöd, uppmuntran och lyhördhet. Dessutom vill jag påminna kommuniteten om att omkring Jonas finns många duktiga medarbetare som Johanna Eklöf, Anders Wahlberg, Niklas Lindholm och andra.

Slutligen, om jag får ge ett råd, skulle jag vilja formulera det i en enda sats: Se er inte tillbaka utan gå framåt! Två frågor är särskilt viktiga att fortsätta att arbeta med: identitetsfrågan – vilka är vi, vilken är vår uppgift och plats i kristenheten? – och organisationsfrågan – hur hänger de olika verksamheterna ihop och hur skall de organiseras?

Får jag till sist efterfråga något så är det retreatar för fattiga, retreatar för invandrare och retreatar särskilt inriktade på miljö - och klimatfrågorna. Som jag ser det bör kommuniteten sträva efter att vara en gemenskap inte bara för medelklasskristna utan även (och kanske till och med särskilt) för de sämst ställda och svagaste i vårt samhälle. Hur det skall gå till vet jag inte, men det är värt att diskutera och pröva.

Lennart Thörn

Avslutning

Rytmen när det gäller **Kommunitetens** Sommarmöte och Generalkapitel har varit att vi vartannat år mötts tisdag-söndag och vartannat fredag-söndag. I år möttes vi för första gången över fyra dagar, torsdag-söndag.

När **Kommunitetsrådet** kommer att mötas hemma hos vår vice föreståndare Liselotte på Marstrand i slutet av september behöver vi fatta beslut om på vilket vis och hur många dagar vi skall mötas nästa sommar. Några av de tankar vi redan nåtts av efter årets möte är:

- Att under mötet fira Ekumeniska **Kommuniteten** i Bjärka-Säbys Ökenmässa i Vist kyrka.
- Erbjudna några ”Stilla dagar” i tystnad och samtal tis-tors innan det stora mötet tar vid.
- Bidra med arbetsdagar på Slottet och parken tis-tors.

Dela gärna dina tankar och medskick till rådsmötet om kommande års Sommarmöten och Generalkapitel genom att samtala med eller ringa till någon av rådets medlemmar eller direkt till mig på preses@ekibs.se.

Vi är inne i en del av året då mycket av planering och nya ansatser äger rum. Det är en tid som lämpar sig väl för att boka in sin årliga retreat. Efter årsmötets beslut om **Kommunitetens** verksamhetsplan har vi nu publicerat retreatprogrammet för Pilgrims retreat på Nya Slottet Bjärka-Säby för den kommande hösten och våren. Direktlänken till programmet är denna: pilgrim.ekumeniskakommuniteten.se/aktuella-retreater/

Slutligen vill jag personligen uttrycka min tacksamhet över det förtroende årsmötet visar genom beslutet om en utökad föreståndartjänst. Det ger mig bättre förutsättningar att tillsammans med Liselotte, rådet, styrelsen och er alla kunna betjäna Guds rike genom **Kommuniteten**. Jag lovar att göra allt jag kan för att förvalta förtroendet väl.

Guds frid

